

Marielle lo sabe todo

Títol original: Was Marielle weiß (AKA: What Marielle Knows) **Direcció i guió:** Frédéric Hambalek **País:** Alemanya **Durada:** 87 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Julia Jentsch, Felix Kramer, Laeni Geiseler... **Fotografia:** Alexander Griesser **Distribuïdora:** Karma Films **Estrena a Espanya:** 10/7/2026

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en alemany, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

La Julia i el Tobias semblen la parella perfecta. Tanmateix, darrere la façana hi ha esquerdes. El seu fràgil equilibri es trenca quan, de manera inesperada, la seva filla Marielle desenvolupa habilitats telepàtiques que li permeten veure i sentir tot allò que fan els seus pares. Les mentides que s'han estat explicat surten a la llum, i comencen a viure situacions cada cop més incòmodes, absurdes i inesperades. El joc de la manipulació ha començat, però ja no poden enganyar la Marielle. Ella ho sap tot. (Karma Films)

CRÍTICA

18/02/2025 - BERLINALE 2025: Frédéric Hambalek converteix una anècdota en una comèdia dramàtica de llarga durada, signant el que acaba sent un entretingut però passatger visionat

I si algú escoltés totes les teves converses i t'observés en els teus moments més íntims? I si aquesta persona fos la teva filla? Aquestes preguntes segurament han rondat en innumbrables ocasions per la ment del guionista i director **Frédéric Hambalek** mentre concebia la seva segona pel·lícula, **Marielle lo sabe todo**. Aquesta exploració del concepte l'ha portat directament a la competició de la Berlinale i, encara que la pel·lícula resulti modesta i lleugera, ofereix unes riallades genuïnes i temes sobre els quals reflexionar.

El personatge que dona nom al títol (**Laeni Geiseler**) és una preadolescent a qui un amic colpeja al cap en una d'aquelles típiques baralles al pati d'esbarjo. Com a resultat, adquireix la capacitat d'escoltar i veure tot allò que els seus pares, la Julia (**Julia Jentsch**) i el Tobias (**Felix Kramer**), diuen o fan, fins i tot quan no són a prop. Els seus pares amaguen secrets: la Julia ha intercanviat missatges eròtics amb el seu company de feina (**Mehmet Ateşçi**), mentre que el Tobias fingeix la seva popularitat i estatus a la seva feina. Tots dos distorsionen la realitat i amaguen els seus veritables sentiments darrere de la façana d'una vida correcta de classe mitjana alta. Per què? Perquè ser un adult no és tan divertit: és tediós i avorrit, i mantenir aquesta façana és una manera de fugir de la decepció.

La Marielle exposa els secrets i les mentides dels seus pares, obligant-los a reflexionar sobre el seu comportament. Cadascú reacciona d'una manera diferent: la Julia accepta aquesta sinceritat imposada, mentre que el Tobias és més reticent. I la Marielle? La seva nova habilitat li permet veure els seus pares des d'una nova perspectiva i enfrontar-se a veritats incòmodes.

És admirable com Hambalek ha ampliat aquesta simple anècdota fins a convertir-la en un llargmetratge sense que sigui avorrit o redundant. Demostra la seva destresa com a director en construir una discreta tensió còmica però eficaç, que va provocar moltes rialles espontànies en la projecció per a la premsa. Afegint més capes al concepte inicial, Hambalek crea una pel·lícula per passar-ho bé i amb una interpretació destacable i plena de matisos per part de Julia Jentsch.

Tanmateix, un cop es dissipen les rialles, sorgeixen preguntes serioses: per què mentim? És l'honestetat absoluta la millor opció? Dir la veritat pot no ser tan simple com sembla i, de vegades, és tan complicat com la política internacional. Algunes paraules, com "t'estimo", són difícils de pronunciar, fins i tot si la persona ho sent i ho pensa de debò. Alhora, tot allò que implica ocultar i revelar s'assembla a un joc, en el qual només els jugadors saben el que està en joc.

Hambalek desenvolupa i explora el concepte inicial sobre l'engany. Suggereix que, de vegades, tenir un testimoni dels nostres secretets i petites malifetes és suficient per recobrar una mena de sentit moral. Malgrat la seva efectivitat, la pel·lícula és una elecció una mica sorprenent per competir al festival, ja que sembla més aviat un gest dels organitzadors per atraure el públic general. Amb tot, sent completament i absolutament sincera, portar a la gran pantalla una mica d'entreteniment pur i intel·ligent, fins i tot en un festival de gran serietat, és un plaer acollidor.

Ola Salwa - cineuropa.org